

50
godina

gimnazije
u Slatini

Zahvala

Povjerenstvo za obilježavanje obljetnice gimnazije u Slatini
zahvaljuje za pomoć, doprinos i suradnju pri organizaciji toga značajnog događanja
Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta
Virovitičko-podravskoj županiji
Gradu Slatini
Državnom arhivu u Virovitici
Kulturno-umjetničkom društvu „Dika“ Slatina
Mesoprerađi d.o.o. Slatina
Sandri Jadek, Krešimiru Fučkaru, Dijani Dulembi
učenicima i profesorima
Srednje škole Marka Marulića Slatina

Slatina, 2013. godine

Danas, na Svjetski dan učitelja,
Srednja škola Marka Marulića Slatina
obilježava 50. obljetnicu osnivanja
gimnazije u Slatini.

Svjesni neprocjenjivog značenja odgoja i obrazovanja za svaku mladu osobu, a time i osnivanja tako značajne ustanove kao što je gimnazija, odlučili smo tu veliku obljetnicu obilježiti tiskanjem ove brošure, izložbom povijesnih dokumenata o našoj gimnaziji i prigodnim programom. Sadnjom spomen-drva crvenog javora u školskom krugu želimo ukazati na trajne vrijednosti naše odgojno-obrazovne ustanove i sudbinski utjecaj nastojanja svih zaposlenih u školi na životna opredjeljenja naših učenika.

Određene simbolike ima i u danu naše svečanosti, jer je Svjetski dan učitelja najbolja prigoda da se pokaže kako je rad učitelja i nastavnika prepoznat kao jedan od najvažnijih za ukupni razvoj društva. U pozivnici za ovu svečanost piše: 50 ti je godina tek, kao znak naših namjera da gimnazija u Slatini opstane i ostane na dugoročnu dobrobit njezinih žitelja.

*Povjerenstvo
za obilježavanje obljetnice*

Izdavač: Srednja škola Marka Marulića Slatina
Za izdavača: Petar Žarković, ravnatelj
Priprema i tisak: Grafiti Becker Virovitica
Naklada: 200 kom

Ravnatelj
Petar Žarković,
mag.educ.philol.angl.

Škola za velike uspjehe

Škola je danas odgojno-obrazovna ustanova i mjesto organiziranog učenja. U antičkoj Grčkoj termin shole označavao je dokolicu, pa učeno razmatranje u dokolici, da bi se u antičkom Rimu termin schola počeo koristiti za označavanje mjesta na kome se poučava. Stoljećima je škola bila

dostupna samo djeci viših klasa, a tek od srednjeg vijeka, zahvaljujući vjerskom obrazovanju svećenstva u samostanima, uz vjerske javljaju se i svjetovne, pučke škole. Danas imamo osnovne, srednje, više i visoke škole, općeobrazovne i stručne, škole za mladež i odrasle, dopisne, virtualne, elektroničke, a sutra možda i škole

kakve danas ne možemo ni pojmiti.

Današnji naziv gimnazije vraća nas u vrijeme antičke Grčke, kad je tim nazivom označavana javna ustanova za tjelesni, a kasnije i duhovni odgoj. Riječ gymnasium u engleskom jeziku (neformalno gym) i danas označava zgradu ili prostor za fizičke vježbe, a riječ gimnastika nekad se i kod nas rabila za školski predmet koji danas zovemo tjelesna i zdravstvena kultura. U srednjem vijeku prethodnice današnje gimnazije bile su mahom crkvene latinske škole, u kojima su učenici

učili sedam slobodnih vještina – septem artes liberales: gramatiku, retoriku, dijalektiku, aritmetiku, geometriju, astronomiju i teoriju glazbe. Latinska škola u vrijeme humanizma proširuje se i počinje nazivati gimnazijom. Krajem 16. stoljeća uvodi se isusovački „ratio studiorum“, gimnazija sa šest razreda, od kojih su tri gramatička, a tri humanistička razreda.

Prve javne gimnazije u hrvatskim krajevima otvaraju isusovci početkom 17. stoljeća. Imaju osam ili deset razreda, a nazivaju se

klasične gimnazije. Nakon nepunih 200 godina, koncem 18. stoljeća, razvijaju se realne gimnazije različitih smjerova. U nekim zemljama gimnazije i danas imaju osam ili deset razreda, a u bivšoj Jugoslaviji poslije 2. svjetskog rata gimnazija je skraćena na četiri viša razreda, dok su niži pripojeni osnovnoj školi.

Program opće gimnazije danas je jedan od pet obrazovnih četverogodišnjih programa Srednje škole Marka Marulića Slatina. U školskoj 2013./2014. godini u dva prva razreda upisano je 39 učenika, što je ispod propisanog minimuma za dva razredna odjela, a to je i najmanji broj upisanih gimnazijalaca u posljednjih nekoliko godina. Broj učenika zainteresiranih za program opće gimnazije značajno oscilira iz godine u godinu, a do sada je ovisio o broju učenika koji izlaze iz osnovnih škola, uvođenju državne mature, najavama

sufinanciranja prijevoznih troškova, materijalnom statusu roditelja, ambicijama za nastavak školovanja i drugim čimbenicima. Prošle školske godine u ovoj školi bilo je ukupno deset gimnazijskih razrednih odjela, ove godine devet, a ako se nastavi sadašnji trend smanjenog zanimanja za gimnazije, za dvije godine imat ćemo osam razreda gimnazije. To će nesumnjivo izazvati teškoće u organizaciji nastave, a doći će i do pojave tehnoloških viškova nastavnika. S obzirom da je gimnazija ipak najbolja priprema za nastavak obrazovanja učenika na visokoškolskim ustanovama, svi moramo uložiti maksimalne napore da s dovoljnim brojem učenika zadržimo gimnaziju u ovoj školi, a time i da očuvamo radna mjesta nastavnika. Posebno valja napomenuti da o broju učenika i razrednih odjela ovisi izdvajanje gimnazije iz sadašnje Srednje škole Marka Marulića Slatina, osnivanje samostalne gimnazije kao treće srednje škole u Slatini i izgradnja nove školske zgrade i sportske dvorane.

Želim istaknuti da je u posljednjih 50 godina došlo do korjenitih promjena u sustavu obrazovanja, odnosima ravnatelj-nastavnik-učenik-roditelj, načinu i uvjetima

rada, kao i načinu financiranja odgojno-obrazovne djelatnosti i opremanja školskih ustanova. Danas imamo Nacionalni okvirni kurikulum s naglaskom na ishodima i kompetencijama, uvodimo građanski i zdravstveni odgoj, a aktivnosti na približavanju i ulasku Hrvatske u Europsku uniju omogućile su novi način financiranja iz prepristupnih i strukturnih fondova. U suradnji s Virovitičko-podravskom županijom kao osnivačem, Srednja škola Marka Marulića Slatina uspješno je realizirala IPA projekt u komponenti IV. Razvoj ljudskih potencijala i uvela e-learning u strukovne programe.

U svibnju ove godine imali smo nesreću da je olujno nevrijeme otkrilo veliki dio školske zgrade i nanijelo velike štete. Zahvaljujući razumijevanju župana Tomislava Tolušića, Županija je u potpunosti financirala postavljanje novoga,

ravnog krova na cijelu školsku zgradu, a saniranjem unutrašnjosti škole omogućen je daljnji kvalitetan rad i uspješni početak ove školske godine.

Kad je riječ o viziji ove škole, na temelju dosadašnjeg rada i postignutih rezultata želim istaknuti da je Srednja škola Marka Marulića Slatina kvalitetna i sigurna škola, bliska životu, u kojoj je ugodno učiti i raditi, i u kojoj se svi zaposleni ponašaju odgovorno, pridonoseći da ozračje bude radno i prijateljsko, u kome se međusobne nesuglasice rješavaju dogovorom, a sudionici obrazovnog procesa međusobno se uvažavaju i poštuju, trudeći se dati svoj maksimum. Želimo postići da naši učenici i nastavnici istinski vjeruju u to da mogu sami oblikovati svoju budućnost. Naša je želja do sada bila i ostaje: izdignuti se iznad prosječnosti, nadvisiti vrhunce znanja, da naši učenici budu primjer vršnjacima i uzor onima koji dolaze. Mi nismo do sada bili, a ne želimo ni dalje biti zadovoljni samo sudjelovanjem u utrci, mi želimo pobijediti! Srednja škola Marka Marulića Slatina bila je i ostaje škola za velike uspjehe!

Slatina, 5. listopada 2013.

*Prof. Damir Balković,
knjižničar*

50 godina gimnazije u Slatini

Povijesno gledano, uvjeti za nastajanje odgovarajućih srednjih škola na slatinskome području stvoreni su nakon Drugog svjetskog rata, uvjetovao ih je privredni i društveni razvoj ovoga kraja. U Slatini je najprije otvorena ekonomska škola, 5. rujna 1959. godine. Za potrebe srednjoškolske nastave gradi se u Slatini tijekom školske 1960./61. godine nova školska zgrada, koja je bila u funkciji do kraja sedamdesetih godina prošloga stoljeća, kada je izgrađena nova.

Gimnazija je u Slatini osnovana 1963. godine. Inicijativu za osnivanje ove škole dao je Savjet za prosvjetu Narodnog odbora Općine na održanom sastanku 25. veljače 1963. U prvi je razred upisano 85 polaznika s područja četiri općine: Podravska Slatina, Slavonska Orahovica, Donji Miholjac i Našice. Učenici su bili podijeljeni u dva razredna odjela. Za direktora je imenovan tadašnji direktor Ekonomske škole Ananije Mraković, što je osnivanjem gimnazije bilo i predviđeno. Tajnikom je imenovan Ivan Bosak. Gimnazija

je tijekom prve školske godine imala samo dva svoja profesora, Tomislavu Grijak i Miru Oberan, a ostalo

nastavno osoblje bilo je s Ekonomske ili Osnovne škole. Gimnazija je djelovala kao samostalna institucija do 1970. godine, kada je uključena u Srednjoškolski centar.

Srednjoškolski centar osnovan je 1970. godine spajanjem srednjih škola u Podravskoj Slatini: Ekonomske, Gimnazije i Škole učenika u privredi. Do 1980. godine škola se zove Srednjoškolski centar Podravska Slatina, a tada mijenja ime u Srednjoškolski centar „Edvard Kardelj“ Podravska Slatina. Taj naziv ima do 28. travnja 1993. godine, kada je registrirana Srednja škola

Marka Marulića koja je njegov pravni sljednik.

Tijekom 1975. godine započela je, uz pomoć samodoprinosna građana, izgradnja nove suvremene školske zgrade, koja je dovršena 1977. godine.

Gimnazijski program izvodio se od školske 1963./64. godine pa do 1977./78. kada je maturirala „posljednja“ gimnazijska generacija. Tih je već godina započela poznata „Šuvarova“ reforma, koja se sastojala od opće srednje dvogodišnje škole i dvogodišnjeg usmjerenog obrazovanja. Na slatinskom području gimnaziju su zamijenili

odgojno-obrazovno i matematičko-informatičko usmjerenje. Tako je bilo sve do devedesetih godina prošlog stoljeća, kada se ponovo „vraćaju“ gimnazijski programi.

Za slatinsku se gimnaziju može slobodno reći da je iznjedrila mnogo kvalitetnih kadrova na svim znanstvenim područjima. Neki su učenici postali i doktori znanosti, magistri, liječnici, profesori, inženjeri... Sve je to zasluga vrijednih nastavnika koji se trude svojim učenicima prenijeti i dati samo ono najbolje.

Profesori koji su predavali prvoj generaciji gimnazije u Slatini

1. Profesori zaposleni u Gimnaziji

1963. godine:

Tomica Grijak
Mira Oberan

1964. godine:

Darinka Drakulić
Milka Jurišić
Tomo Marenić

1965. godine:

Želimir Perkovac
Milorad Pešić
Nenad Štrkalj
Beatrica Žilavi

1966. godine

Dragica Novotni
Ljiljana Parabucki
Jovan Vučković
Dragutin Žilavi

2. Profesori koji nisu bili zaposleni u Gimnaziji

Đurđa Barišić
Slavko Dragojević
Marijan Jurišić
Dragutin Kiš
Stjepan Leskovar
Josip Ostrošić
Jeremija Perić
Stevo Pupić

Profesori koji školske godine 2013./2014. predaju u gimnaziji Srednje škole Marka Marulića Slatina.

Željka Balković, njemački jezik
Nikolina Benčina, tjelesna i zdravstvena kultura
Mirjana Drenski, povijest
Mirta Drokan, tjelesna i zdravstvena kultura
Dijana Fotez, njemački i francuski jezik
Matija Gosler, geografija
Valerija Ivanac Jelenčić, hrvatski jezik
Zorislav Jelenčić, latinski jezik, logika, etika, politika i gospodarstvo
Dragan Klement, fizika
Željka Korlevć, matematika
Dario Kovač, povijest

Ana Krpačić, kemija
Greta Lazić, engleski jezik
Ljiljana Matošević, psihologija
Dragana Medved, biologija
Robert Nikčevski, filozofija, glazbena i likovna umjetnost
Željka Orban, hrvatski jezik
Dinka Prenković, kemija
Ksenija Rastija, informatika
Sanja Špoljarić, engleski jezik
Dario Vrbaslija, vjeronauk
Dragan Zubak, sociologija
Veljko Živković, matematika

Zapisnik

sjednice nastavničkog vijeća Gimnazije Podravska Slatina, održane 3. rujna 1963. godine.

Prisutni: Losić Marko, Grijak Tomica, Kiš Amelija, Mlaković Ananije, Novotni Dragica, Črpalj Tomislav, Pupić Stivo i Ljubčić Dragan.

Odsutni: Zapisničaru u toku sjednice: Grijak Tomica

Direktor Gimnazije Mlaković Ananije konstatira da su svi pozvani nastavnici prisutni, otvara sjednicu i predlaže ovaj dnevni red:

1. Izvještaj o osnivanju gimnazije u Podravskoj Slatini.
2. Izvještaj o upisu učenika za 1963/64. škol. godinu.
3. Listopis nastavnog kadra gimnazije.
4. Raspodjela učenika na odjeljenja i razredništva.
5. Raspodjela predmeta na predmetne nastavnike

Predloženi dnevni red je jednoglasno usvojen.

Točka 1.

Direktor gimnazije podnosi sljedeći izvještaj:

Ova gimnazija osnovana je rješenjem narodnog odbora "općine Podravska Slatina, broj 02-1993/od 28. II 1963. Za ovim se rješenjem suglasio Republički sekretarijat za školstvo i obrazovanje S.R. Hrvatske, broj 02-1221/od 19. VI 1963. i odobrio da nov osnovana gimnazija počne radom početkom školske godine 1963/64.

Prema zamisli narodnog odbora općine Podrav. Slatina kao osnivača nov osnovana gimnazija je u pogledu nastavnog plana i programa i njegova ostvarivanja samostalna škola. To znači ona ima svoj gimnazijski nastavni plan i program, kao i sve druge gimnazije u S.R. Hrvatskoj, koji samostalno ostvaruje putem redovne organizirane nastave.

Gimnazija ima svoj posebni četvorouglasti štambelj u okrugli štambelj iz gume, kojima se služi u svojim administrativnim i financijskim poslovima i koji je uz potpis ovlaštenog potpisnika predstavljaju kao samostalnu kadru organizaciju, odnosno ustanovu.

Prvi učenici slatinske gimnazije školske godine 1963./1964.

1. Banovac Ana	31. Laube Ivan	61. Prpić Mirko
2. Baumholc Franjo	32. Lavrnić Mirko	62. Prstojević Milosavka
3. Bjedov Dušanka	33. Lazić Ankica	63. Prša Branka
4. Bojčić Rajko	34. Lazić Nada	64. Radaković Mirjana
5. Bolić Branislav	35. Lipčić Vera	65. Radanović Borislav
6. Božić Mara	36. Mačković Ljiljana	66. Radošević Borislav
7. Brkić Ruža	37. Majcan Dragutin	67. Radošević Jelena
8. Brkljačić Milan	38. Maravić Radmila	68. Radulović Milica
9. Bukva Milena	39. Marčetić Slavko	69. Radunković Pava
10. Dobrojević Marica	40. Marović Mirjana	70. Radunković Žarko
11. Fak Marija	41. Marović Vera	71. Ričković Marijan
12. Filipović Ljubica	42. Matijević Ilonka	72. Sopjanac Josip
13. Golubić Đuro	43. Mikić Zlatko	73. Srđenović Radojka
14. Golubović Ljubica	44. Miletić Boško	74. Stanivuković Pero
15. Gvozdrenović Ljubica	45. Miličević Nada	75. Stojković Milena
16. Hrala Dragutin	46. Milojević Savo	76. Šikać Dana
17. Hulja Brigita	47. Mlinarić Anica	77. Tomić Miodrag
18. Ilić Nikola	48. Mrva Franjo	78. Tomić Predrag
19. Jaklić Jelka	49. Mužar Viktorija	79. Trik Katarina
20. Jelić Borislav	50. Naumovski Radovan	80. Vučković Slobodanka
21. Katalinić Mirjana	51. Novaković Mira	81. Vujić Nada
22. Kindraj Katica	52. Novaković Slavica	82. Vukadinović Radmila
23. Kolarić Milka	53. Pajnić Ivica	83. Vukomanović Ljuba
24. Kolundžija Slavka	54. Palajić Stjepan	84. Zaklan Ljubica
25. Kovač Marija	55. Palatinuš Dragan	85. Zračko Marija
26. Kovačević Dragica	56. Piler Ivan	86. Zuber Đurđija
27. Kovačević Emil	57. Pokrivko Đuro	
28. Kovčić Marija	58. Popović Ljubislav	
29. Križanac Ivan	59. Poznić Borislav	
30. Kučera Slavica	60. Prerad Jadranka	

Sjećanja jedne gimnazijalke

Kada sam čula da se organizira obilježavanje 50. godišnjice slatinske gimnazije, sjetila sam se da smo mi, tj. moja generacija, prva generacija te gimnazije. Bilo je to davne 1963. godine. Sjela sam, zatvorila oči i pustila sjećanju da spontano navire.

Sjetih se prvoga dana dolaska pred zgradu u kojoj su, uz već postojeću ekonomsku školu, bila osnovana i dva odjeljenja gimnazije. Gledam nas tamo na dvorištu, toga lijepog sunčanog dana, svatko sa svojim mislima i nekim strahom na licu. Znam da mi nećete vjerovati kad vam kažem da se sjećam svakog pojedinačno, da se sjećam mjesta u učionici na kojem je tko sjedio i kakav

je učenik bio. Bilo nas je preko trideset u svakom razredu, ali neki su kasnije odustali ili su ponavljali razred.

Bili smo mladi, razigrani, voljeli smo smijeh i šalu, dobro smo se slagali i bilo nam je lijepo. S našom razrednicom, profesoricom Tomislavom Grijak, organizirali smo priredbe i nastupali smo po raznim mjestima, kako bismo skupili novac za ekskurziju te tako olakšali troškove roditeljima. Išli smo na dvije ekskurzije, jedna od njih bila je maturalna - osam dana u Dubrovniku. Bilo nam je prekrasno, tamo smo se prvi puta vozili u otvorenom tramvaju i prvi puta u životu gledali film na otvorenom. To je na mene ostavilo snažan dojam pa se i danas sjećam da se film zvao „Nema imena na metku“.

Misli mi lutaju dalje, na naše radne akcije, na koje smo rado odlazili. Bili smo vrijedni poput pravih radnika pa nas je naš direktor, profesor Ananije Mraković, uvijek hvalio. On je za mene bio izuzetan čovjek, od kojega smo dobili mnogo savjeta za daljnji život. Profesori su nam bili

dobri, ali i mi smo bili dobri njima, nije bilo nesporazuma i ljutnje jednih na druge.

U sjećanje mi dolazi i naša maturalna zabava, organizirana u tadašnjem hotelu „Podravina“. S nama su bili roditelji i prijatelji, bili smo mladi i lijepi, a iznad svega ponosni - i mi, i roditelji - jer prije toliko godina u našim malim mjestima nije bilo mnogo učenika koji su završili gimnaziju. Poslije smo otišli svatko svojim putem, a kad smo se našli na proslavama godišnjica mature, bilo je tu i liječnika, i stomatologa, pravnika, profesora, nastavnika, inženjera... Svi smo se opet radovali našim uspjesima.

Ma, mogla bih ja napisati roman o svemu tome, ali došlo je vrijeme

da se sjetim i nečega što nam je svima rastužilo srca, a to su odlasci naših prijatelja na put bez povratka. Uvijek ih se rado sjećam i razmišljam o njima, mojim kolegama iz 4.a kojih već dugo nema. Sjećanja mi se zaustavljaju na Milki Kolarić, Veri Lipčić, Ivici Pajniću, Dragutinu Majcanu, Borisu Jeliću, Branki Prši, Zlatku Petriševcu. Neka im je laka zemlja, bili su dobri ljudi.

Otvaram oči, vraćam se u stvarnost, a u ogledalu vidim stariju ženu kojoj niz izborano lice lagano teku suze sjećanja na sve ono što se zbivalo u mladosti, u davnim gimnazijskim danima. I tko zna po koji puta u životu u potpunosti se moram složiti s izrekom: „Od kolijevke pa do groba, najljepše je đачko doba“.

*Tolklorna grupa
učenika Gimnazije
i Ekonomske škole
prije nastupa na
javnoj školskoj pri-
redbi u lipnju 1965.*

*Učeničke kaznodne zajednice bile su dosta aktivne, a tome sji-
kova raspravljana bile su:
+ Uredništvo u pohadanjju škole i izostajanje od nastave;*

Moj prvi izlet s gimnazijalcima

Davne školske godine 1965./1966. zaposlila sam se kao mlada nastavnica u Slatini, najprije u ekonomskoj školi, ali sam odmah započela i s radom u gimnaziji. Nije bilo dovoljno nastavnika pa sam uz svoj predmet, geografiju, morala predavati psihologiju i logiku.

Svaki početak je težak, pa i moj. Bilo je nezgodno što sam kao mlada i neiskusna predavala učenicima koji su se već jako dobro uhodali u svoje školovanje - bili su treći razred. Dobro se sjećam svoga prvog ulaska u razred.

Iako mi je direktor obećao da će ići sa mnom na prvi sat, bio je valjda spriječen, pa sam na zvono morala sama otići u razred. Nakon obavljenih formalnosti, nisam znala što bih dalje. Učenici su me ispitivački promatrali, a ja sam u nedoumici pomislila da bi prava pitanja učenicima bila kako su proveli ljetovanje i jesu li išli na more. Ali, bila su to neumjesna pitanja! U to je vrijeme naš životni standard bio veoma nizak. Malo tko si je mogao priuštiti ljetovanje na moru, a posebno učenici sa sela koji su preko ljeta radili na polju i pomagali roditeljima. Sretni su bili da im je uopće omogućeno pohađanje gimnazije. Pred njima je tek bila nada u bolje sutra nakon završenog školovanja. Prevladala sam te prve teške dane i našla se na svom terenu.

Učenicima drugih i trećih razreda, kojima sam predavala geografiju, ponudila sam kao slobodnu aktivnost rad u geografskoj skupini. Za nagradu sam im obećala dvodnevni izlet u Trakošćan. Zvučalo je to lijepo i privlačno, ali okolnosti u kojima sam se našla nisu bile nimalo ugodne. Tada nisu postojale turističke agencije, organizirani prijevoz ili turistički vodiči. Bar je nama takvo što bilo nedostupno. Kao prvo, morala sam tražiti dopuštenje direktora škole, profesora Ananija Mrakovića. Mislim da ni on sam nije bio svjestan što mi je dopustio. Na željeznici sam rezervirala karte, zatim smještaj za četrdesetak učenika u Trakošćanu. Ježila sam se kada sam

na kolodvoru ugledala gomilu svojih učenika, a samo sam ja trebala biti odgovorna za njih. Bez problema smo prošli Koprivnicu i Varaždin, a u Lepoglavi smo se našli u nevolji. Naime, vlak nije vozio dalje. Kako doći do Trakošćana? Netko mi je savjetovao da odem u lepoglavsku kaznionicu i tamo zamolim za pomoć. Nisu me baš ljubazno primili, međutim, kada sam im objasnila što trebam, situacija se znatno promijenila. Na opće veselje, uspjela sam dobiti autobus i vozača koji nas je odvezao u Trakošćan i drugi dan vratio u Lepoglavu.

Vjerujem da nam je svima bilo lijepo na tom izletu. Ja ga još i danas pamtim.

Učili smo za trajno znanje

Kako to lijepo zvuči da netko želi o tebi znati kako si nešto započeo u životu prije 50 godina.

Obišla sam do tada veći dio bivše Jugoslavije, ali niti sanjala nisam da ću dospjeti u Podravsku Slatinu. Putovala sam legendom Slavonije – popularnim "

sirom" na upis u Gimnaziju u Slatinu. Mislim da je svakome od nas pri dolasku srce lupalo od neizvjesnosti, da su se svakome od nas misli kovitlale poput tajfuna – kako ću biti prihvaćena, hoću li naići na prijatelje, kako će se profesori odnositi prema nama? Dakle, bila sam ispunjena strahom od neizvjesnosti. Već se tada moglo uočiti kako se domaći Slatinčani ponašaju nadmoćno, da ne kažem prepotentno.

Onda sam osjetila želju da i na ovoj životnoj stepenici postignem uspjeh u ponašanju – ali i učenju. Za razliku od većine današnjih učenika, vrlo brzo smo se upoznali, počeli pomagati jedni drugima. Trudili smo se slušati savjete profesora, pa smo čak mladim profesorima početnicima i pomagali u radu. Lagala bih kad

bih rekla da nije bilo manguparija, prepisivanja, šalabahtera. Imali smo učenike posebno nadarene za pojedine predmete koji su bili zadušeni za šaptanje i spašavanje pri odgovaranju slabijih, a o lijenima da i ne govorimo.

S našim B razredom moglo se raditi i u učionici, na sportskom igralištu, na raznim natjecanjima. Znali smo koji je profesor nesiguran ili ima tremu, pa smo pomagali sve četiri godine – mi njima, ali i oni nama.

Zapravo, na kraju bih samo konstatirala: mi smo učili za trajno znanje, stekli smo izvrsne radne navike i većina smo, eto, završili u prosvjeti. Svaka čast svima koje sam upoznala i s kojima do danas održavam kontakte. Prijateljstvo, znanje, kultura, zahvalnost, marljivost, radost zbog nečijeg uspjeha, velike su stvari u životu.

Zahvaljujem svim profesorima, suučenicima, a posebno roditeljima koji su uvijek bili uz nas.

Prvi dojmovi jubilarne generacije gimnazijalaca školske godine 2013./2014.

Gimnazija mi je oduvijek bila prioritet. Smatram da ću u njoj steći najviše znanja. Sviđaju mi se nastavni predmeti i očekujem da ću mnogo toga naučiti u ove četiri godine školovanja. Ovo je moj prvi tjedan u novoj školi i za sada se osjećam odlično, a nadam se da se to neće promijeniti. Zadovoljna sam načinom na koji profesori rade svoj posao, iako ne mogu reći da će mi biti lako. Priznajem da su na moj odabir gimnazije utjecali učenici koji su se školovali u Srednjoj školi Marka Marulića Slatina te su mi prenijeli svoja pozitivna iskustva. Tako su i mene motivirali da iskušam svoje sposobnosti.

Valentina Brekalo, 1. b opće gimnazije

Opću gimnaziju preporučila mi je moja nastavnica u osnovnoj školi. Razmišljala sam o različitim školama, ali budući da još uvijek nisam sigurna što želim od života, vjerujem ljudima koji tvrde da ću sveobuhvatnim gimnazijskim obrazovanjem najviše postići. Prvi dan bila sam malo uplašena, ali sada se polako privikavam na novu sredinu i prihvaćam promjenu škole, društva, nastavnika.

Laura Džepina, 1. b opće gimnazije

Dio nastave prve gimnazije održavao se u dvorcu Drašković, Slatina

Upisao sam opću gimnaziju s nejasnom slikom što me ovdje očekuje. Sada imam četiri godine za razmišljanje što ću, kako ću i kamo ću dalje. Moja prva razmišljanja, prije nego što sam uopće ušao u školu, odnosila su se na zahtjevnost školskoga programa. Vjerovao sam da će profesori biti strogi i da će mnogo tražiti od nas. Evo, završio je prvi tjedan i polako se snalazim u školi. Sada sam malo promijenio mišljenje o profesorima: oni zaista mnogo traže, ali nije to tako strašno. Mislim da ću se lijepo uklopiti.

Igor Lončarić, 1. b opće gimnazije

Cjelokupna nastava u gimnaziji čini se prilično zahtjevna, ali bez obzira na to, drago mi je što sam upisala baš ovu školu. Još uvijek nisam u potpunosti upoznata sa svime što me ovdje očekuje, ali znam da ću se truditi najviše što mogu i nadam se visokim rezultatima. Najviše se uzdam u profesore i vjerujem da će me profesori iz ove škole dobro pripremiti za fakultet. Ja ću svojim trudom i radom nastojati stečeno znanje što bolje iskoristiti. Koju god školu da sam upisala, učila bih, ali čini mi se da gimnazija najviše obećava i da je za mene najsigurniji izbor.

Monika Valpovac, 1. b opće gimnazije

Opća gimnazija u Slatini je moj izbor jer želim uspjeti u životu, a i moji roditelji od mene mnogo očekuju. Prvi sam tjedan bio malo zbunjen zbog prevelike škole, brojnih učionica i novih nastavnika. Stariji učenici su me malo uplašili jer su govorili da su nastavnici strogi, ali ipak mi se čini da su malo pretjerali. U školi mi je divno i osjećam da će mi ove četiri godine ostati duboko u sjećanju.

Dominik Dorić, 1. a opće gimnazije

Gimnazija je za mene logičan izbor, jer se ništa drugo ne uklapa u moje životne planove. Još sam uvijek zbunjena, sve mi se to čini prilično teškim, ali se nadam da će mi s vremenom sve postati uobičajeno. Sviđaju mi se učitelji, škola i kolege iz razreda. Svi se dobro slažemo. Nastavni su mi predmeti izuzetno zanimljivi i radujem se stjecanju novih znanja.

Lucija Kovačec, 1. a opće gimnazije

Upisala sam gimnaziju jer ću u ovoj školi dobiti najbolje predznanje za fakultet, a moje želje i interesi još nisu sasvim definirani. Prvi sam

dan u novoj školi bila jako uplašena i zbunjena jer skoro nikoga nisam poznavala. Krenula sam u razred u kojem nisu bili moji najbolji prijatelji, ali s vremenom smo se svi počeli družiti. Nakon tjedan dana provedenih u gimnaziji shvatila sam da ću morati mnogo učiti, ali još uvijek vjerujem da je ovo prava škola za mene. Ovdje mi je odlično i nadam se da će tako biti sve četiri godine.

Ana Cvetković, 1. a opće gimnazije

Danas, peti dan školske godine 2013./2014., sve više mi se nameće pitanje: Zašto, ali zašto sam upisala gimnaziju? Nekako se tješim činjenicom da je tako najbolje jer ne znam za koji ću se fakultet kasnije odlučiti. Neki profesori, ostali učenici, ali i sama gimnazija donekle su smanjili početni strah. Trenutačno se najviše veselim dobrom društvu u kojem sam se, na svu sreću, našla. Gimnazijski program još uvijek izaziva u mnogih učenika prvoga razreda strah i pesimizam, ali to će, valjda, uskoro proći. Brzo će proći i ove četiri godine koje ćemo provesti ovdje. Za sada možemo samo živjeti u nadi da će nam ova škola pomoći u životu.

Lejla Kordić, 1. a opće gimnazije

Našao sam se u gimnaziji jer mislim da će mi ova škola dati sjajnu podlogu i predznanje za bilo koji fakultet, pošto me za sada previše ne zanima ni jedno konkretno područje. Bio sam ponosan što sam upisao gimnaziju, jer je to zaista teška škola i znam da ću ovdje unaprijediti svoje intelektualne sposobnosti. Na početku sam se osjećao usamljeno, ali na kraju prvoga tjedna već sam stekao nove prijatelje i počeo se osjećati ugodno.

Ante Knežević, 1. a opće gimnazije

Zbog mojih dobrih ocjena svi su mi savjetovali da upišem gimnaziju. Za dobrodošlicu su nas, fazane, stariji gimnazijalci dočekali zrnima kukuruza. Kažu da je takav običaj! Najveće čuđenje izazvao je raspored sati koji je više djelovao poput objavljenog izvlačenja jučerašnjih brojeva lutrije pa smo zbog nesnalaženja svi izgubljeno lutali uokolo. U razredu nas je relativno malo i svi lijepo funkcioniramo. Različiti smo, ali mislim da ćemo se dobro slagati.

Katja Živković, 1. a opće gimnazije